

F. t. l. vedr. varmforsyning

Til nr. 10

Formålet med bestemmelserne i kapitel 4 a (§ 23-§ 23 d) er blandt andet at præcisere Energitilsynets opgaver i henhold til varmforsyningsloven. Energitilsynet er nedsat i henhold til § 78, stk. 1, i lov nr. 375 af 2. juni 1999 om elforsyning (elforsyningsloven). Det følger blandt andet af elforsyningsloven, at Energitilsynet skal varetage tilsyns- og klageopgaver på energiområdet, at tilsynet kan behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af klage, at Konkurrencestyrelsen og Energistyrelsen stiller sekretariatsbistand til rådighed for tilsynet og dets formand, og at Energitilsynet årligt aflægger beretning for sin virksomhed til miljø- og energiministeren.

Ifølge en henvisning, indsat i varmforsyningsloven ved lov nr. 379 af 2. juni 1999, finder elforsyningslovens § 81 og § 89 anvendelse i varmforsyningsloven for så vidt angår Energitilsynets beføjelser til at kræve oplysning m.v., tilsynets adgang til fremmed ejendom samt klage over tilsynets afgørelser. Denne ændring af varmforsyningsloven er ved bekendtgørelse nr. 1126 af 29. december 1999 trådt i kraft den 30. december 1999.

I forbindelse med dette lovforslag er det fundet hensigtsmæssigt at medtage yderligere bestemmelser om henholdsvis Energitilsynet og Energiklagenævnet, jf. om klagenævnet lovforslagets § 1, nr. 12-15. Af ordenshensyn og for at undgå fortolkningstvivel medtages i nærværende lovforslag ordlyden af alle de bestemmelser fra elforsyningslovens kap. 11, 12 og 14, herunder bestemmelserne i § 81 og § 89, som med de nødvendige tilpasninger også skal finde anvendelse i varmforsyningsloven.

De foreslåede bestemmelser i kapitel 4 a tilsigter således at sikre parallelitet med de relevante bestemmelser i elforsyningsloven med de tilpasninger, som varmforsyningsloven tilsiger.

På baggrund af ovenstående foreslås det at ophæve varmforsyningslovens § 23, stk. 2, og i stedet lade de heri anførte forhold indgå som selvstændige bestemmelser i varmforsyningsloven på linie med de øvrige relevante bestemmelser fra elforsyningsloven. Elforsyningslovens § 81 genfindes herefter i forslaget til § 23 a og § 89 i forslaget til § 26.

Bestemmelsen i den foreslåede § 23 svarer til § 23, stk. 1 i den gældende varmforsyningslov.

Det er i forbindelse med udarbejdelsen af nærværende ændringslov atter blevet vurderet, om der fortsat er behov for en bestemmelse som § 23 a, der giver en offentlig myndighed adgang til privat ejendom. Det er fundet nødvendigt at videreføre bestemmelsen

for at sikre, at Energitilsynet kan varetage sine opgaver på et effektivt og betryggende grundlag, som det vurderes ikke at ville kunne opnås på anden måde. Der er derfor blot foretaget en mindre præcisering af ordlyden i forhold til elforsyningslovens § 81.

Energitilsynets adgang til en virksomheds ejendom er begrænset til de lokaliteter på ejendommen, hvor de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets varetagelse af sine opgaver, forefindes. Det vil sædvanligvis være virksomhedens administrationslokaler uanset om disse er beliggende i forbindelse med virksomhedens anlæg eller i forbindelse med for eksempel lokaler i den offentlige administration.

Da bestemmelsen alene regulerer spørgsmål om stikprøvekontrol, skal der i overensstemmelse med almindelige lovgivningsprincipper ikke indhentes retskendelse. Hvis der før gennemførelsen af kontrolbesøget foreligger mistanke om et strafbart forhold, kan der ikke som led i kontrollen ske adgang uden retskendelse. Spørgsmålet om adgang skal i så fald behandles af domstolene efter retsplejelovens regler om ransagning.

Bestemmelsen i den foreslåede § 23 b har til formål at sikre, at der er et tæt samarbejde mellem Energitilsynet og de øvrige energimyndigheder, uden at dette i øvrigt berører Energitilsynets uafhængighed. Efter § 23 b skal Energitilsynet således offentliggøre analyser og statistiske oplysninger med henblik på, at sådanne oplysninger kan indgå i de øvrige energimyndigheders arbejde.

Yderligere er der efter lovforslaget givet Energitilsynet kompetence til at tage de fornødne skridt til at sikre gennemsigtighed omkring tariffer, rabatter og andre betingelser, forudsat at disse oplysninger ikke relaterer sig til anlæggenes egentlige kommercielle aktiviteter. Tilsynet kan fastsætte regler om, hvordan sådanne oplysninger skal offentliggøres.

Samarbejdet mellem Energitilsynet og miljø- og energiministeren er desuden søgt styrket gennem bestemmelser om udveksling af informationer, ligesom Energitilsynet har pligt til at gøre miljø- og energiministeren opmærksom på forhold, som tilsynet mener kan have betydning for ministerens arbejde.

Energitilsynet kan med hjemmel i § 23 b, stk. 5, indhente de oplysninger, som skønnes nødvendige for tilsynets virksomhed eller til afgørelse af, om et forhold er omfattet af lovens bestemmelser eller af regler udstedt i medfør af loven, herunder regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data.